Knud Kristian Ødø.

beat

NR. 12 1965

PRIS KR. 2,25 incl. oms.

SENSATION!
DANSK TOPGRUPPE
HOLDER OP.
Læs side 9.

THE BEATLES

Danish Sharks + Jerry Lee Lewis + Lollipops + Peter og Gordon
The Byrds + Peter Belli + Defenders + Melvis and his Gentlemen
... og så BEATLES, BEATLES, BEATLES, BEATLES.

PAUL McCARTNEY **beat**

beat

BEAT udgives hveranden fredag af forlaget
Interpresse A/S. Tryk: Stenby Tryk
Ansvarshavende redaktør: Erik Haaest.
I Redaktionen:
Torben Jørgensen og Morten Gronemann
Redaktion: BEAT, Gasværksvej 10 A, København V.
Tlf. EVA 1144.
Annonceekspedition:
Frederiksberggade 5
Telefon (01) 11 93 89

Der laves „numre" med hitlisten

Erfaringen viser, at en plade, som er kommet med på hitlisten, som oftest stiger i salg, fordi mange, som ikke tidligere har været opmærksom på den eller den plade, nu får interesse for at købe den.

Derfor er det en mægtig god reklame for grammofonselskabet — og kunstneren — at få en plade på hitlisten.

Derfor må en hitliste være meget korrekt.

BEAT's „Top 20" er baseret på grammofonbranchens officielle bestsellerliste, og vi har derfor været glad for at bruge den, idet vi stolede på denne liste.

Nu har det imidlertid vist sig, at enkelte grammofonselskaber har lavet „numre" med deres salgstal for på denne måde at få en plade på hitlisten.

Så slår vi bak.

Hverken vi eller vore læsere kan være tjent med at blive ført bag lyset. Det er muligvis lykkedes hidtil, men da den sidste liste udkom, blev vi mistænksomme.

Der var flere mærkelige ting på listen. Først og fremmest hæftede vi os ved, at The Rocking Ghosts's seneste plade „Don't ha ha", der netop var udkommet, var røget lige lukt op på andenpladsen.

Vi spurgte i en række grammofonforretninger, som sagde:

— Nej, vi har næsten ikke solgt den plade!

Vi klagede til den statsautoriserede revisor, som udarbejder listen, og fik ham til at tage affære.

Resultatet ses til højre herfor: En revideret hitliste, som han nu mener kan passe.

ERIK HAAEST **skriver:**

Det viste sig, at selskabet Metronome havde lavet en „sammentællingsfejl" på 1400 stk. Man havde opgivet, at der i juli måned var solgt 3.224 plader med „Don't ha ha". Det gav en andenplads. Det rigtige tal har vist sig at være 1824 stk. Det giver i stedet en 11. plads. Der er jo forskel.

Det viste sig også, at selskabet Sonet havde sendt to plader ud i stort oplag til forhandlerne med fri returret (hvilket normalt ikke eksisterer for grammofonplader). Derved havde man fået et stort tal frem på Raquel Rastennis „Chim Chim Cheree" og Gustav Wincklers „Blå roser til en blond pige".

Nu opdagede BEAT det, men hvor mange gange laves „fejlene" så tydeligt, at man ser det?

BEAT kræver, at grammofonbranchen finder en ordning, der sikrer, at den officielle, danske hitliste er en sandfærdig hitliste. Ellers vil BEAT ikke længere bringe den.

Vi vil ikke føres bag lyset.

Stones og Defenders — nogle, der tit er i toppen af Top 20.

TOP 20

1. Heart of Stone, The Rolling Stones, Decca (1)
2. Easy Question, Elvis Presley, RCA (0)
3. Belinda, The Rocking Ghosts, Metronome (5)
4. The last time, The Rolling Stones, Decca (4)
5. I'm gonna love you, Peter Belli et Les Rival, Triola (0)
6. Vogt dig når du kysser ham, Siw Malmkvist, Metronome (9)
7. Mrs. Brown you've got a lovely daughter, Herman's Hermits, Columbia (19)
8. Ticket to ride, The Beatles, Parlophone (8)
9. The birds and the bees, The Defenders, Sonet (2)
10. Rock and roll music, The Beatles, Odeon (7)
11. Don't Ha Ha, The Rocking Ghosts, Metronome (0)
12. Crying in the chapel, Elvis Presley, RCA (18)
13. Do what you do, Ned Miller, London (0)
14. Tell me, The Rolling Stones, Decca (11)
15. Chim Chim Cheree, Raquel Rastenni, Sonet (0)
16. Blå roser til en blond pige, Gustav Winckler, Sonet (0)
17. The birds and the bees, Alma Cogan, Columbia (0)
18. Lille fregnede Louise, Johnny Reimar, Philips (14)
19. Don't ever change, Someones, Sonet (0)
20. Teenage letter, The Lions, Triola (0)

LP'er

1. Symfoni nr. 3, Dir. Bernstein, Det kgl. Kapel, Philips (0)
2. Fynsk forår, Carl Nielsen, Solister, kor. Danmarks radios symfoniorkester, dir. Wöldike, Philips (1)
3. Girl happy, Elvis Presley, RCA (2)
4. The Rolling Stones nr. 2, The Rolling Stones, Decca (5)
5. Beatles for sale, The Beatles, Parlophone (5)

De fire Beatles ankommer til „Help"-premieren i smoking. Ringo Starr har fru Maureen med (nr. 3 fra venstre). John Lennon ledsages af sin kone Cynthia. Læg mærke til de to Beatles-fruers elegante aftenkjoler.

VIRVAR VAR VENTET

Hvis nogen skulle have troet, at Beatles er på retur, blev de temmelig kontant overbevist om det modsatte torsdag den 29. juli, uden for den store London Palladium-biograf på Picadilly Cirkus.

10.000 fans var forsamlet — mange af dem havde ventet op til et døgn — for at få et glimt af The Beatles, prinsesse Margaret og Lord Snowdon plus alt, hvad der kan gå og krybe i engelsk underholdningsindustri.

Anledningen var gallapremieren på Beatles' længe ventede film „HELP!"

Det kom til vilde scener, da Beatles kørte op foran biografen i John Lennons sorte Rolls Royce med ham selv ved rattet. De 200 politibetjente havde vanskeligt ved at holde menneskemængden i ro. Det kom til tumultagtige scener. 37 besvimede og blev bragt til hospitalet. De fleste kunne dog udskrives med det samme, men enkelte måtte behandles for alvorligere kvæstelser.

... og forventningerne slog til, da 10.000 fans stillede op uden for London Palladium, hvor „Help" havde premiere. Prinsesse Margareth, Animals og Stones var blandt æresgæsterne.

Kun en enkelt pige lykkedes det at komme igennem den tætte politiafspærring. Hun gik ind i biografens foyer, og da en kontrollør spurgte, hvad hun bestilte der, svarede hun: — Jeg leder efter nedgangen til undergrundsstationen. Hun kom hurtigt ud!

Gik det hedt til udenfor, så gik det til gengæld så meget mere stilfuldt til indenfor. Enkelte kongeglade sjæle er måske blevet fornærmede over, at de kongelige personer ligesom „druknede" i begejstringen, da de fire nyudnævnte MBE'ere viste sig i logen, for en sjælden gangs skyld iført smoking, som de ikke så ud til at befinde sig særlig godt i.

Godt to tredjedele af Palladiums 1200 pladser var reserveret æresgæster, venner, familie og andre stjerner — bl.a. Rolling Stones, Animals, Walker Brothers m.v. De resterende 300 billetter blev solgt for godt et halvt år siden.

Stemningen i salen var høj under forevisningen af HELP!, og Beatles modtog efter tæppefald stående en 20 minutter lang hyldest.

Bagefter hilste de i foyeren på prinsesse Margaret og Lord Snowdon — og så gik turen til The Ad-lib Club, hvor de sammen med koner, piger, familie og nære venner, deriblandt selvfølgelig instruktøren Dick Lester festede hele natten.

HELP! havde dagen efter premiere i omkring 260 andre engelske biografer. Den ventes at få dansk premiere i september.

CARSTEN GROLIN skriver:

HELP - Jeg dør af grin!

Beat var til verdenspremieren i London på Beatlesfilm nr. 2. Carsten Grolin anmelder filmen og interviewer George Harrison.

Det er ikke svært at lave en god førstefilm. Med lidt held og frisk gå-på-humør kan man altid hale noget hjem, der ligner en succes.

Den afgørende prøve står anden gang. Det kan være svært at leve op til, og det må have været ekstra nervepirrende for Beatles, fordi deres første film ikke alene blev en kritiker- og publikumssucces, men også udråbt som en fuldstændig nyskabelse i genren.

Lad os hellere sige det med det samme: Det var ikke en tilfældighed, et slumptræf, der gjorde „A Hard Days Night" til en frisk, fræk og modig film. Det var bl.a. også talent. Talent hos instruktøren Dick Lester til at bruge de fire drenges eneste, men til gengæld også ret væsentlige talent som skuespillere: At være sig selv, frækt, provokerende og morsomt.

Beatles består prøven med HELP! Det er en eventyrlig god film, fotograferet, spillet og instrueret i et hæsblæsende tempo, som af og til får én til at gispe efter vejret. Til tider synes man ligefrem, det er for meget af det gode.

Der er et eller andet ved Beatles måde at være sig selv på, som kan få det til at boble af latter i rygmarven. De misbruger det aldrig. De har en helt præcis fornemmelse af, hvor meget et gag kan trække, og hvor grænsen er. Deres underspilning af rollerne ligner på mange måder Marx Brothers i den klumpe-dumpede (men ikke dumme) menneskelighed. Sådan omtrent, som „Help!" er lavet, ville Marx Brothers have lavet film i 1965.

„HELP!" er et konstant bombardement af skæg og ballade. Dick Lester har haft en sådan overflod af skæge pointer, at han ikke en gang har været nødt til at trække en vittighed et sekund længere ud end den skal. De bliver serveret pang-bang-pang-bang-pang-bang, hele vejen igennem, indtil man vakler bort med krampe i maven og ondt i kæberne af grin.

Som A Hard Days Night er HELP! en vild film, endnu et forsøg på at forny popfilmgenren, som nok er en af filmens mest mishandlede. Beatles har selv bidraget væsentligt med ideer, fordi, som George Harrison siger: — Alle var en smule usikre med manuskriptet, så vi holdt os ikke så nøje til det.

Historien er baseret på, at Beatles skal spille sig selv. En fan sender Ringo (Hvem ellers?) en ring, som han ikke kan få af fingeren. Det viser sig, at ringen tilhører en mærkværdig orientalsk sekt, der har for vane at slå bærerne af relikviet ihjel. Beatles er konstant på flugt for sektens leder og hans håndgangne mand, en uhyggelig, halvsindssyg, engelsk videnskabsmand! Jagten går over Bahamaøerne, til lands (på cykel), til vands (svømmende) og i luften (som vanligt), via de østrigske alper, hvor de afholder en flygelkoncert på toppen af et bjerg, afbrydes af et lille pokerspil i Buckingham Palace og ender i Scotland Yard, hvor politiinspektøren uvenlig spørger dem, hvor længe de tror, de kan holde sig på toppen. John lukker munden på ham med følgende bemærkning: — Hvordan går det egentlig med det store togrøveri?

Maskiner og alle former for teknik spiller en særlig rolle. Ringo bliver fanget i sin hjemlige dybfryser, får fingrene i klemme i ventilationsanlægget på et herretoilet, bliver jaget af tanks og falder sluttelig ned med en køkkenelevator til en sulten tiger, som kun kan pacificeres af én ting: Beethovens 9. sunget unisont i D-dur. Hvilket Paul, John og George så gør med assistance fra et par Scotland Yard-konstabler!

„VI ER BANGE FOR FILM NR. 3!"

... siger George Harrison i dette BEAT-interview.

Beatles har været meget opsat på, at denne film hverken kommer til at ligne deres første eller noget som helst andet, der er lavet før.

De satser alvorligt på en filmkarriere, men kender også til fulde deres egen begrænsning. Måske er selvtilliden blevet stivet af, da Dick Lester sagde: — Jeg tror absolut på en stor fremtid for dem som komikere. De kan blive 60'ernes Marx Brothers, hvis de får lov til at bruge deres talent ordentligt.

Dette fortalte George Harrison mig i et kort interview efter premieren, før han med venner og familie tog afsted for at fejre dagen ved en middag.

— Vi ville simpelt hen aldrig være gået i gang med at filme, hvis vi skulle have lavet den sædvanlige slags pop-film, fortæller George videre. — Vi har fået en masse tilbud om at lave film af den art, hvor gruppen spiller ved et gymnasiebal, pigerne bliver forelskede og al det gas, men vi kunne ikke drømme om at beskæftige os med det. Så kom Dick, og vi kunne mærke, at han kunne følge vore intentioner, var „vores mand" og ville lade os lave en film, der var i overensstemmelse med os selv. Derfor sagde vi ja første gang, og derfor vil vi kun arbejde med ham for fremtiden.

— Problemet er, at vi hader musicals og har haft kæmpeproblemer med at finde ud af, hvordan vi kunne få sangene placeret i den film, uden at det kom til at virke for påklistret. For, lad os bare indrømme det, sangen skal være der, fordi det er os, og fordi vi ikke ville være noget uden vore sange.

Vi er kommet uden om problemet ved at placere sangene i en sammenhæng, som gør det overrumplende vittigt, at vi synger.

Mens tusinder af fans utålmodigt venter på at få filmen at se, og mens Beatles glæder sig over de positive anmeldelser, er de allerede gået i gang med at planlægge film nr. tre. En satirisk cowboy-film, baseret på Richard Condons bog „A Talent for Loving". Condon har allerede omarbejdet bogen til filmmanuskript, og der er chancer for, at Peter Sellers og Peter Ustinov skal medvirke.

— Vi var ikke et øjeblik i tvivl om, at vi skulle købe rettighederne til den bog, siger George. Vi har altid gerne villet lave en western, og en masse mennesker syntes, ideen var rigtig, efter at vi havde fået taget nogle prøvefotos i Amerika, iført cowboydress og på hesteryg. Stilen passer på én eller anden måde godt til os, og — hvem pokker vil egentlig ikke gerne lave en western? Især når manuskriptet er så usædvanligt som vort. Det er en autentisk, men lidt usædvanlig historie om indianere, der hjælper nybyggerne mod kavaleriet — den slags, man ellers aldrig ser i westerns, men som virkelig skete.

— Et problem er der imidlertid: Vi skal sige en helvedes masse i sammenligning med Help!, hvilket betyder, at vi skal lære at spille bedre, læse på replikkerne hjemme og i det hele taget opføre os som unge, stræbsomme og samvittighedsfulde mennesker.

Vi betragter ikke os selv som skuespillere. Hvis man mener, at vi er det, så er ligheden, som der står foran enhver film, hvor man netop skal lægge mærke til ligheden, fuldstændig tilfældig!

— Men vi er bange for den tredje film, mere bange end for HELP!, selv om mange nok vil betragte den som det endelige knald eller fald!

Økonomisk behøver ingen at være bange, hverken Dick Lester (som er blevet en af engelsk films mest efterspurgte og dyreste instruktører), filmselskabet (som har fået 51 millioner kroner hjem af en investering på 2,8 millioner), eller Beatles, hvis honorarer ikke er offentlige, men sikkert heller ikke mindre end Lesters.

Og en Beatles-film kan simpelt hen ikke blive en fiasko.

Prinsesse Margareth Rose og Lord Snowdon (halvt skjult bag sin kone) hilser efter filmen på Ringo, George, Paul, John og Beatles' manager Brian Epstein.

Hvad blev der af rock´erne? IV

JERRY LEE LEWIS

Den nu 30-årige Jerry Lee Lewis fik som ganske ung foræret et piano af sine forældre, og han fik naturligvis mange, mange timer til at gå med at sidde og klimpre på dette dejlige instrument.

Det fortælles, at han øvede sig så meget på pianoet, at det simpelthen blev slidt op på et lille års tid. Men når Lerry Lee øvede sig, gik det heller ikke helt almindeligt til. Han brugte nemlig at slå rytmen ved simpelthen at hamre sit højre ben ned i tangenterne, noget som han senere har overført til sin sceneoptræden.

Jerry Lee blev født i Louisiana, USA, i 1935, men det var først i 1957 han fik en pladekontrakt med det lille amerikanske pladeselskab „Sun". Hans første plade „Crazy arms" blev nogenlunde pænt modtaget, men et par måneder efter indspillede han en plade, som senere skulle vise sig at blive en kæmpesucces. Det var ingen ringere end den nu så berømte „Whole lotta shakin goin on". Den gav Jerry Lee Lewis guld og berømmelse over det meste af verden. Nu kom hit efter hit såsom „Great balls of fire" og „Breathless" som begge blev millionsælgere.

Jerry Lee har også medvirket i to film, nemlig „Disc Jockey Jamboree", hvor han sang „Great balls of fire" og i „High school confidential", hvor han sang titelmelodien.

Når Jerry Lee Lewis ikke er på turne, ved han ikke noget bedre end at gå på jagt eller sidde stille ved en sø og fiske.

I 1958 skulle han på en uges turne i England. På denne turne havde han taget sin meget unge kone med. Så ung var hans kone, at hans ægteskab blev regnet for ugyldigt i England. Dette bevirkede, at han ikke kunne få sin kone med på turneen. Men kunne Jerry Lee ikke få sin kone med, ville han slet ikke optræde. Aviserne i England slog historien stort op, nogle var imod ham, mens andre talte hans sag. Det hele udviklede sig til en stor skandale, og enden blev, at Jerry Lee rejste hjem igen med sin kone, og der blev ikke nogen koncert i den omgang.

Herefter kneb det meget for Jerry Lee at fastholde sin popularitet. Især i England var den dalende, og i 1960 hørte man næsten ikke noget til ham. Dog var der en lille gruppe fans i England, som til stadighed sendte Jerry Lee breve, hvori man opmuntrede ham til at forsøge en koncert, men Jerry Lee havde, forståeligt nok, ikke meget lyst til dette.

I fire år var Jerry Lee Lewis' plader ikke på hitlisterne. Men så skete der noget i 1961. Jerry indspillede Ray Charles melodien „What'd I Say", mange fortalte ham, at det var fuldstændigt latterligt at indspille denne plade, idet alle jo efterhånden havde den melodi på repertoiret.

Men Jerry havde nu en anden mening. Hans piano, som han på de fleste af sine plader kun bruger til rytme-instrument, fik i „What'd I Say" en hel anden rolle. Her starter han med en fremragende solo, hvorefter han begynder at synge. Pladen blev en kæmpesucces og en hit de fleste steder.

Nu turde han vende tilbage til England og give koncert, og denne koncert blev „alle tiders". Hans popularitet er nu atter genvundet.

Da han sidste år besøgte „Star club" i Hamburg, indspillede han en LP-plade med sine kendteste numre, og for mindre end et halvt år siden indspillede han i USA en LP, som hedder „The greatest liveshow on eart". Denne LP-plade er nok hans hidtil bedste, idet man her får et indblik i den stemning, der hersker ved en Jerry Lee Lewis koncert.

Hans nyeste LP-plade i USA når forhåbentlig snart hertil. Den hedder „The return of rock'n roll" og er en fantastisk plade, hvori man bl.a. hører en række fremragende pianosoloer af Jerry.

Pladen kunne ligeså godt have heddet „The return of Jerry Lee Lewis", idet han så sandelig er vendt tilbage.

BIT & NIK

KORT & GODT om STORT & småt

Donovan sang sammen med verdens nye nr. 1-gruppe The Byrds (Mr. Tambourine man) ved en koncert i London's Finsbury Park Astoria den 14. august.

Torben og Jørgen Lundgreen fra The Lollipops er blevet husejere. De to popidolers nye bopæl forbliver en hemmelighed, da de er bange for at blive stormet af teenagere.

Det norske fjernsyn har sendt repræsentanter til Danmark for at lave en udsendelse over popmusikken herhjemme. Blandt andre har pigegruppen The Queens givet sit bidrag til udsendelsen.

Cilla Black har planer om at åbne en forretning i Liverpool, som skal handle med den slags tøj hun selv kan lide at have på.

„Barfodssangerinden" Sandie Shaw overraskede alle, da hun kom hjem til England efter et engagement i Paris. „Hvad har du fundet på at købe med hjem" blev der spurgt. „7 par sko med brede hæle", kom det kvikt fra den 18-årige pige.

Det engelske pop-blad New Musical Express laver hvert halvår en liste over de grupper der har solgt flest plader. I det første halvår af 1965 lå den australske folkesangergruppe The Seekers på førstepladsen, derefter følger Sandie Shaw og The Beatles.

Tom Jones er blevet valgt til årets bedste sanger ved en afstemning foretaget af det amerikanske musikblad Billboard.

The Animals bliver udvidet med 6 mand ved den årlige National Jazz and Blues Festival i Ricmond, England. De seks nye bliver tre trompeter og tre saxofoner.

Den berømte engelske gruppe The Moodyblues har holdt alle tiders party. Blandt gæsterne så man: Lulu, Long John Baldry, Paul McCartney, The Who, George Harrison, Sandie Shaw, Viv Prince (The Pretty Things), Twinkle, Marianne Faithfull, Goldie and The Gingerbreads, Hilton Valentine (Animals), Pattie Boyd (George's pige) og Jane Asher (Pauls pige).

Johnny Gustafson, tidligere medlem i The Merseybeats, har dannet en ny gruppe The Johnny Gus Set. Deres første plade „Just to be with you" er netop udsendt på Polydor.

The Searchers og The Zombies er sammen taget på en 25 dages lang turne i USA. The Searchers nye singleplade „He's got no love" ligger i øjeblikket i USA's top tyve.

Den danske gruppe Finn Tony and Them er for øjeblikket på turne i Jylland med Cirkus Vivi. I weekenderne optræder de i pop-klubber.

The Dave Clark Five er blevet inviteret til staterne i anledning af premieren på deres film „Catch us if you can", som i USA får titlen „Having a wild weekend".

Singleguitaristen Billy Harrison fra den irske gruppe Them („Here comes the night") er blevet smidt ud af gruppen. Them er en co-operativ gruppe, og Billy Harrison blev stemt ud på en stormfuld generalforsamling. Han bliver midlertidigt erstattet af Joe Baldi.

Donovan optrådte forleden ved The Newport Folk Festival i USA, en af verdens største folkemusikbegivenheder. Han var blevet inviteret af folkesangerinden Joan Baez. Donovan optrådte sammen med den verdensberømte sanger Pete Seeger.

The Beach Boys får deres filmdebut i Walt Disney's nyeste film „The Monkey's Uncle".

The Animals og The Hollies skal til September på turne sammen til USA. De skal desuden deltage i en række fjernsynsudsendelser.

Gerry Marsden fra Gerry and The Pacemakers går i giftetanker. Han har planer om at blive gift til næste sommer med sin forlovede Pauline Behan.

Herman The Hermit skal spille hovedrollen i en ny MGM film „No place like space". Optagelserne starter i september i Hollywood.

Det er et nervepres at være idol. Den engelske sangerinde Dusty Springfield har fået lægeforbud mod at optræde de næste måneder.

En orkesterleder ser fremad:

DANMARK ER ET ÅR BAGUD

Poul Erik Beldal fra Joe E. Carter's Group har besøgt London. Her fortæller han om sine indtryk.

Vi er mindst et år tilbage her i Danmark med hensyn til popmusik.

Det var det indtryk, jeg fik under mit besøg i Soho i London, centret for pop i England.

Min ferie i England var beregnet til at studere musik og orkestre. Det første, jeg så, var en mængde plakater om „Marquee Club of Modern Jazz", hvor der denne uge blev holdt The Festival of Modern Sound. Medvirkende var blandt andre Manfred Mann, The Animals, Spencer Davies Group og The Graham Bond Organisation plus en masse andre, som for mig var ganske ukendte, men topgrupper for englænderne. Det første sted, jeg besøgte, var den berømte Flamingo Club.

For at komme ind i det forjættede land måtte jeg betale 10 shilling for at blive medlem og derefter 7 1/2 shilling for at komme ind. Jeg gik stolt ind, for selv om det kostede en del, var det alligevel en stor ære at blive medlem af The Flamingo.

Den aften jeg besøgte klubben, spillede Georgie Fame og his Blue Flames sammen med det i England berømte farvede rhythm'n blues søskendepar Inez og Charles Fox.

Det var i Flamingo Club, at Georgie Fame startede, og det var her han indspillede sin første LP. Jeg havde hørt Georgie i Tivoli, da han var her, og troede jeg havde hørt de fleste af hans numre. Men jeg blev glædeligt overrasket, da Georgie Fame spillede et væld af nye numre.

Derefter besøgte jeg Marquee Club, da jeg efter at have set alle plakaterne var nysgerrig efter at se, hvad det var for noget.

Det første jeg hørte, da jeg kom ind, var Ronnie Scott and his Big Roll Band.

De spillede moderne jazz, så jeg troede, at jeg var gået forkert. Jeg troede, at jazz og beat ligesom herhjemme var store modsætninger. Men det Manfred Mann og The Animals spiller nærmer sig meget jazz.

For de mennesker, jeg mødte og talte med, var The Rolling Stones, Pretty Things og P.J. Proby en saga blot.

Dengang Beatles og Stones kom frem, kappedes de unge mennesker om, hvem der havde længst hår, hvem der var mest beskidte, hvem der var mest laset påklædt o.s.v.

Nu har de alle fået håret klippet, ikke helt kort, men alligevel en god del. De går næsten alle i Indian-jakker, nogle smarte jakker med striber og tern.

De unge piger skriger ikke mere, når de hører deres idoler, men sidder og lytter til musikken.

Mit indtryk af disse unge i Soho er, at de er de første overhovedet til at anerkende en ny stil, derefter følger resten af England trop efter et par måneder, mens vi herhjemme kommer et årstid efter.

Lad det være sagt straks: De orkestre, som kan skaffe sig lejlighed til en ferietur til London, bør gøre det. Jeg lærte en hel masse derovre,

Georgie Fame and The Blue Flames — Bliver det den nye stil?

som jeg håber vil give Joe E. Carter's Group en god saltvandsindsprøjtning.

Poul Erik Beldal

The Animals — på vej ind i jazzen

ALLE TIDLIGERE NUMRE AF
„BEAT"

kan nu bestilles gennem din bladhandler — eller direkte fra forlaget, **A/S INTERPRESSE, postbox 11, Bagsværd.** Vedlæg beløbet i frimærker.

..... stk. BEAT nr. 1 à kr. 1.98
..... stk. BEAT nr. 2 à kr. 1.98
..... stk. BEAT nr. 3 à kr. 1.98
..... stk. BEAT nr. 4 à kr. 1.98
..... stk. BEAT nr. 5 à kr. 1.98
..... stk. BEAT nr. 6 à kr. 1.98
..... stk. BEAT nr. 7 à kr. 1.98
..... stk. BEAT nr. 8 à kr. 1.98
..... stk. BEAT nr. 9 à kr. 2.25
..... stk. BEAT nr. 10 à kr. 2.25

navn: .....

adresse .....

postadresse: .....

En orkesterleder ser tilbage:

SHARKS STANDSER

Søren Strømberg, leder af toporkestret The Danish Sharks, afslører hvorfor gruppen holder op fra 1. september og fortæller om fire dejlige år i popbranchen.

Søren Strømberg — Nu slutter vi.

Det er sært at skulle sige farvel til noget, man virkelig holder af. Og jeg holder meget af showbranchen. Det har været fire herlige år som orkesterleder og til dels også manager for orkestret The Danish Sharks.

Hvor i Danmark er der en kro, et hotel eller i det hele taget en sal, som vi ikke har spillet i?

Jeg husker første gang, vi havde et engagement. Det var den 4. april 1961. Stedet var Korsør. Vi kunne ti numre, hvoraf det ene var „Tivoli boogie woogie". Jeg tror uden at overdrive, at vi spillede den 50 gange. Det blev en mægtig succes. Vi havde to forstærkere til instrumenterne, en båndoptager som sanganlæg samt en højttaler og en mikrofon, der var bygget fast på stativet. Trommesættet må have været verdens billigste. Det havde vist kostet ca. 300 kr. Tilsammen havde vi instrumenter for ca. 2000 kr.

The Danish Sharks — Sådan så de ud ved starten og slutningen. Fra venstre: Henrik Møller-Sørensen (single), Uno Tchicaja (trommer), Leif Rosendahl (rytme) og Søren Strømberg (bas).

Vi syntes selv, det var mægtigt. I dag, hvor vi har guitarer, forstærkere o.s.v. for 60—70.000 kr., løber det mig koldt ned ad ryggen at tænke på den aften i Korsør. Jeg turde aldrig gøre det i dag.

I dag er kravene i almindelighed også meget, meget større. At de er det til os, er der ikke noget at sige til. Sådan må det være, når man er på toppen. Vi har prøvet både at være oppe, at være helt nede og nu, hvor vi slutter, synes vi og andre, at vi er nået op på toppen igen.

— Jamen, hvorfor i alverden slutter I så? vil mange spørge.

— Vi ville have sluttet før, svarer jeg. Vi ville have sluttet, hvis vi ikke havde haft en nedgang. Vi var blevet spilletrætte, men vi enedes om at fortsætte, indtil vi atter var på toppen. Vi vidste, vi kunne klare det. Det er så nedslående at forlade branchen, når man er nede. Nu slutter vi, netop som legen er bedst.

Selvfølgelig kommer vi til at savne spilleriet. Vi vil savne publikum, og vi håber også, at der vil være nogen blandt jer, som vil savne os.

I den forbindelse vil jeg gerne på alle fire „hajers" vegne sige tak til alle de mange, som vi i løbet af de fire år har fået lov at optræde for.

Det danske publikum er pragtfuldt. Spørg bare de store udenlandske grupper, som har besøgt Danmark. De siger det samme.

Hvordan var vi så som indbyrdes kammerater. Lad mig kun tale om de tre andre. De var herlige. Først **Henrik Møller-Sørensen.** Han og jeg startede orkestret The Danish Sharks sammen i sin tid.

Henrik er 20 år og grim, men samtidig meget charmerende. Uden for scenen er han alle tiders guttermand, og der var i det hele taget aldrig blevet noget orkester uden ham. Henrik er dødmusikalsk. Han skriver numre selv, arrangerede alle vore øvrige numre, og da han samtidig har diplomatiske evner, er mange hidsige skænderier blevet stoppet i tide af ham.

I pengesager er han imidlertid ikke verdensmester — selv om han fik en meget fin studentereksamen.

Leif Rosendahl, 20, er lidt vel kraftig, men nok den af os, som har mest personality. Vi opdagede i hvert fald, hvor værdifuld han var, da vi en kort tid måtte undvære ham i gruppen. Han synger godt. Han er blevet kaldt Danmarks Elvis. Han interesserer sig på de mindste ører for, hvor meget, han får i honorar. Han er drønforkælet hjemmefra. Det skyldes hans mor, men da hun også har forkælet os andre og næsten været en slags „reservemor" for hele gruppen, har han aldrig måttet høre skoser i den anledning.

Trommeslageren har altid været et problem for os. Ikke kun fordi Uno har et efternavn, jeg endnu efter fire år ikke har lært at stave til. (Jeg tror nok, det er sådan noget som „Tschicaja").

Men han er faktisk ret uberegnelig, hvilket er noget af baggrunden for, at vi i tidens løb har haft tolv trommeslagere i orkestret. Jeg husker f. eks. julen 1963. Få dage før kom han og fortalte uden at blinke med øjnene, at han ikke kunne være med på flere engagementer. Han havde solgt sine trommer. Det var noget med en pige, han ville giftes med. Han havde lige truffet hende. Forlovelsen varede ikke mange uger, men det tog et halvt år, inden han igen fik sparet sammen til nye trommer.

En stor fordel har vi dog haft af Uno — foruden hans eminente dygtighed: Han kan få hvem som helst i hvilken som helst situation til at synes, at alt er lyst og lykkeligt. Det er en stor og værdifuld evne.

Nu skal jeg til at slutte. Nu sidder jeg bare her og tænker på, hvor skægt det bliver, når jeg sidder som en gammel bedstefar og viser billeder frem fra Sharks-tiden. Så siger ungerne måske: „Orv, se bessefar. Han ser sjov ud. Han er helt kortklippet!"

— Hvad vi nu vil lave?

— Uno og Leif skal være soldater. Henrik vil læse til HD'er og jeg selv ... jeg har planer i forretningslivet.

Søren Strømberg

MILLIES veninde

Hun hedder Thelma Anderson. Hun er 19 år og fra Jamaica. Hun er veninde med Millie og „girl-friend" til Gordon fra duoen Peter og Gordon.

Når den eksklusive discoteque-club i Badstuestræde 10, København, om få dage åbner, står hun bag pladebaren og vender plader.

Den nye klub har dermed sikret sig et trækplaster. Der vil blive sendt lange øjne efter den brunøjede, sorthårede teenagepige med det skælmske smil.

„Mænnernes" lange øjne vil nok være betydeligt varmere end pigernes. For Thelma er både sød og sjov.

Blikkene, som kommer den modsatte vej, fra Thelma til gæsterne, vil derimod være de samme. Herrerne kan spare sig ulejligheden — det gør de jo nok ikke alligevel — for Thelma svigter ikke sin Gordon i London.

Anderson-navnet stammer fra Skandinavien, men det må være langt tilbage i tip-tip-rækken, i hvert fald ved Thelma, at hendes oldefar var fra Scotland. Det er også den eneste tilknytning, man vil kunne finde mellem hende og whisky-a-Go-Go-clubben, hun i seks måneder skal vende plader i.

Hun er nr. 10 — og sidst — i søskendeflokken. Hendes syv brødre bor alle på Jamaica, hvor faderen er entreprenør. Det samme gør hendes ene søster, mens den anden læser til skuespillerinde i London.

Thelma har danset sig gennem verden, i TV-balletter i USA, i Ready-Steady-Go-shows i London og på natklubber over den halve klode. Hun har også forsøgt sig som sangerinde på R. og B.-området, men dér slog hun ikke igennem. Nu skal hun i stedet vende sine idolers plader i den københavnske natklub, som Scandinavian Booking Agency samt direktørerne Nielsen og Dürup fra restaurant Gilleleje i Nyhavn om få dage åbner.

— Hvad vil Thelma spille for publikum?

— Det publikum beder om, og som jeg har på fornemmelsen, de kan li'.

— Ikke egne favoritter?

— Det er ikke en disc-jockeys opgave at lade sin personlige smag skinne igennem, siger Thelma.

— Kommer Gordon på besøg.

— Det gør han ganske bestemt. Jeg har lige fået brev fra ham.

— Datoen?

— Det er én, Gordon sætter.

Thelma bærer på sin højre hånd en guldring med en rød rubin. Den har hun fået af Gordon.

POPERA & Kammermusiktråd

Gå ud i Hit-House og hør The Caravans. I en tid hvor danske grupper lider af plagieringssygdomme, er det en fornøjelse at se og høre en gruppe, som har evner og vilje til at være selvstændige.

Sangeren Per Nøhr har f.eks. et idol, han nok i pigtrådskredse får lov at være alene om: Operasangeren Frands Andersson.

Repertoiret spænder over beat, folkesange R. og B. og „sweet". Med en stemme à la Roy Orbison, bearbejder sangeren Per Nøhr på sin specielle måde alle numre og godt bakket op af kvalitets-sound fra de andre medlemmer i gruppen. Hans stemme svinger i toner og skalaer som ikke mange andre pop-sangere gør ham efter — han er suveræn på sit felt.

The Caravans lægger i øvrigt ikke spor skjul på, at de vil springe op og falde ned på, hvad publikum mener om deres stil.

— Kan folk lide den, er det godt siger Per Nøhr. Hvis ikke, må det blive deres egen sag. Vi spiller det, vi selv kan li'. Hvis det går ud over engagementerne, er der ikke noget at gøre ved det. Vi gider ikke stå og spille ligegyldige melodier.

Forleden udkom The Caravans' første plade. Den blev udgivet af et helt nyt grammofonselskab S.R.E. Titlerne er „Can I get a witness"/„Everything is all right". Den førstnævnte er et Rolling Stones nummer og den næste er et Mojos nummer. Begge har The Caravans taget op og bearbejdet til en „real Caravans-sound".

Gruppen består af Per Nøhr (sang), Per B. Christensen (single), Flemming Preisler (bas) og Niels „Nuller" Petersen (orgel).

Efter flere år i branchen er de nu for alvor med stormskridt på vej op d pigtrådsrangstigen med deres egen „pop-era-stil".

The Kids. Knælende: Niels Olsen. Stående fra venstre: Niels Thybo, Morten Thybo og Jørgen Olsen.

Danmarks yngste og mest interessante pigtrådsorkester hedder The Kids.

Hvorfor det mest interessante?

Det finder man hurtigt ud af, når man hører gruppens sammensætning og baggrund.

Gruppen bestar af to brødrepar, nemlig: Niels Thybo (bas) født den 26. januar 1955, Morten Thybo (single) født den 21. oktober 1951, Jørgen Olsen (rytme) født den 15. marts 1950 og Niels Olsen (trommer) født den 13. april 1954.

The Kids er ikke blot Danmarks yngste popgruppe, men også den mindste, idet gruppens gennemsnits-størrelse ligger på 145 cm med lille Niels Thybo som mindstemand med sine 129 cm.

The Kids havde spillet sammen i 14 dage, da de første gang optrådte for publikum. Det skete den 19. juni i Holte hallen. Siden har de moret publikum i Hit-House ved en enkelt optræden.

Deres kunnen med instrumenterne strækker sig over en spilletid fra 2 måneder til 2 år.

Medlemmerne i The Kids er delt op i to grupper: brødrene med kort hår og brødrene med langt hår.

Det er brødrene Thybo, der er indehaverne af det lange hår, idet Mortens er 23 cm langt og Niels' 27 cm.

Musikinteressen hos de fire unge gutter stammer ikke fra fremmede, idet Niels og Mortens far er Leif Thybo, docent ved Det Kgl. Danske Musikkonservatorium.

Selvom der er et stort spring fra kammermusik til pigtråd, har Leif Thybo intet imod drengenes pigtråds-interesse, tværtimod er han meget interesserede i drengenes hobby.

Men drejer det sig om at lytte til musik foretrækker Leif Thybo at lytte til kammermusik, mens drengene sværmer for de helt vilde beat og rhythm'n blues.

POPERA & Kammermusiktråd

56 cm om livet

Piger må åbenbart være gode til at bedømme mål. Det var helt utroligt mange af indsenderne til konkurrencen om de 500 kr. plus ti par „Cat Ballou"-slacks, som havde ramt rigtigt. Jane Fonda er 56 cm om livet. Blandt de mange rigtige løsninger har BEAT udtrukket den heldige 500-kroners vinder samt de ti, der vinder et par smarte „Cat Ballou"-slacks. Navnene finder I herunder. Til lykke med gevinsten og tak for interessen. Præmierne vil blive tilsendt en af de nærmeste dage.

Vinderen af de 500 kroner blev:
Birger Boutrup, Gudbjerg, Fyn.

Vinderne til de 10 cat-ballou bukser blev:
Elsebeth Jensen, Allegade 11, Frederiksværk
Grit-Berthelsen, Østre Skovvej, 2, Risskov
Lis Gennov, Pilegårdsvej 10, Herlev
Kurt Christiansen, Assentorpvej 14 A, Stenlille St. Sj.
Lene Nielsen, Nørregade 24, Sjørring Thy
Inga Rotzow, Tovelillevej 67, S.
Slotte Nielsen, Nørre Alle 16, Skive
Carsten Larsen, Randbøjvej 71, F.
Lone Skovhus, Vitved pr. Skanderborg
Hugo Petersen, Bøgevej 24, Roskilde

The Byrds erobrer England

Gamle England har været udsat for stærke popstorme. Men siden P. J. Proby for et års tid siden kom og meddelte, at han — dengang ganske ukendt — ville blive lige så verdensberømt som Beatles og Rolling Stones, har englænderne ikke fået kraftigere rystelser end den, amerikanske The Byrds forleden forårsagede.

3. august kom The Byrds til England. De meddelte forinden om sig selv, at „de var den største sensation siden Beatles".

Frækt sagt. Ærligt ment. Meget tyder på, at der er noget om snakken.

Melodien „Mr. Tambourine Man" — The Byrds' hidtil kendteste nummer, skrevet af Bob Dylan — spilles, fløjtes, nynnes overalt i Great Britain.

Tilsyneladende er USA godt på vej til at tage revanche på beat-fronten.

Amerika har nu endelig fået en gruppe, som kan stå mål med selv de bedste engelske pigtrådsgrupper, og som er ved at blive ligeså populær.

The Byrds har længe ligget i toppen i USA, men i løbet af den sidste måned er deres plade **Mr. Tambourine Man** kravlet med stor fart op af de engelske hit-lister at nå førstepladsen.

Succesen „Mr. Tambo
vet af den store folkesan
er nu ingen tilfældighed,
valgt en Dylan-ting som d
er nemlig alle selv startet s
har hver for sig optrådt sa
lan på de amerikanske ka

The Byrds ligner i opf
en 100 pct.s engelsk beat-g
de ikke helt vil frasige sig,
tråd har haft indflydelse p
deres traditioner ligger r
kanske folkemusik. The B
siger: **„Vi vil nu nok ikke l**
kaldt en folkgroup. Vi k
musikken, men vi har lige
nem den. Vi må placere

JIM McGUINN

SINGLE-GUITAR
Gruppe leder, han turnerede for to år siden med Chad Mitchell Trioen og et år med Bobby Darin.

DAVID CROSBY

RYTME-GUITAR
han optrådte for fem år siden som sang- og guitarsolist i „Nation Wide Music Clubs".

GENE CLAR

MUNDHARMONI
tamburin og san
ligere i „New C
Minstrelels" og f
havde han sin ege

KOM EN LØVE I TANKERNE !

Vind „en dag med Lions under deres næste pladeindspilning". Konkurrence: Hvem tegner den bedste pladeforside?

Det er svært for grammofonfolkene stadig at finde på nye, sjove ideer til gode pladeforsider.

Nu har et af selskaberne fået en god idé, som vi gerne vil være med til at føre ud i livet: Lad BEAT's læsere tegne pladeforsider!

Den er vi straks med på. Vi gør det i form af en konkurrence mellem læserne, og for at forenkle tingene har vi valgt en bunden opgave:

HVEM LAVER DEN BEDSTE PLADEFORSIDE TIL DEN NÆSTE SINGLE-PLADE MED THE LIONS?

The Lions — løverne — er et af Danmarks populæreste orkestre. De har haft stor succes på deres hidtidige fire singleplader. Titlerne på disse var:

Skinny Minnie/Sticks and Stones
Gone, Gone, Gone/Fireball Mail
Hit House Shake/Maybe Tomorrow
Teenage Letter/It's Gonna Work Out Fine

1. præmien er „En dag med Lions under indspilningen af den plade, som vinderen har tegnet forsiden til". Alle rejseudgifter, samt udgifter i forbindelse med opholdet i København er betalt. Dagen tilbringes i studiet med Lions. Om aftenen viser løverne vinderen rundt i København. Det skulle nok være en præmie, som kunne interessere.

Hvad I skal gøre:

Tyg på det hele et par dage, til I får en sjov, en særpræget, en elegant eller en festlig idé. Den må være tegnet eller fotomonteret. Det eneste krav, der stilles, er, at den skal være i sort/hvid.

Tegningen eller montagen skal være kvadratisk. Størrelsen er uden betydning, da den bliver fotograferet op eller ned, så den passer.

Mærk plads af til to titler, som senere kan påtrykkes.

Dernæst: Indsend det færdige forslag til BEAT, Gasværksvej 10 A, København V. Kuverten skal støttes af med karton, så dit arbejde ikke ødelægges ved forsendelsen. Mærk kuverten „Lions pladeforside".

Sidste frist for indsendelse: Onsdag den 1. september kl. 12 middag. Forslag modtaget efter dette tidspunkt vil ikke blive bedømt.

Dommerkomiteen består af repræsentanter for pladeselskabet Triola, The Lions og BEAT.

Vinderens navn offentliggøres i BEAT nr. 15, der udkommer fredag 1. oktober. I det nummer vil også den vindende pladeforside blive vist for læserne.

Tænk nu over det, og kom så en løve i tankerne. Alle kan deltage. Det er slet ikke sikkert, at den dygtigste tegner eller den bedste fotograf blandt jer, vinder. Det, det først og fremmest drejer sig om, er: Den bedste idé!

ROLLING STONES BOGEN

Endnu er der et lille oplag tilbage af ROLLING STONES-bogen. Ved at indsende beløbet i frimærker får du den nu! BESTIL DEN IDAG!

A/S INTERPRESSE, postbox 11, Bagsværd.

Betaling kr. 2.75 vedl. i frimærker.

navn: .....

adresse: .....

postadresse: .....

IDOL-PARADEN
ægte fotos

STORT FORMAT

220x290 mm

af din Idol

for kun

kr. 4.50 ! ! !

Sæt et kryds ved din Idol og send kuponen ind i dag!

Til **POP PHOTO Box 614**
København N.
Send mig straks de afkrydsede fotos.

- ☐ The Beatles
- ☐ Otto Brandenburg
- ☐ Paul McCartney (The Beatles)
- ☐ James Darren
- ☐ Conny Frobess
- ☐ James Garner (Ben Maverick)
- ☐ George Harrison (The Beatles)
- ☐ Gitte Hænning
- ☐ Mick Jagger (Rolling Stones)
- ☐ Brian Jones (Rolling Stones)
- ☐ Preben Kaas og Jørgen Ryg
- ☐ Ebbe Langberg
- ☐ Vivian og Berit Larsen
- ☐ John Lennon (The Beatles)
- ☐ Ann Margret
- ☐ Elvis Presley
- ☐ Johnny Reimar
- ☐ Cliff Richard
- ☐ Keith Richard (Rolling Stones)
- ☐ The Rolling Stones
- ☐ Suzie
- ☐ Ringo Star (The Beatles)
- ☐ Bjørn Tidmand
- ☐ Charlie Watts (Rolling Stones)
- ☐ Birthe Wilke
- ☐ Jerry Williams
- ☐ Bill Wyman (Rolling Stones)
- ☐ P. J. Proby

☐ Send mig hele fortegnelsen ialt 28 stk. Pop fotos

Betaling pr. foto **4.50 kr.** plus postopkrav

Navn .....

Adresse .....

Postadresse .....

LOLLIPOPS

BEEFEATERS

DEFENDERS

DE ER TOPPEN, fordi .....

I sidste nummer af Beat skrev jeg, at de fleste af vore 6000 danske grupper lider af en efterabningssygdom. Flertallet kan ikke andet end

SIR HENRY & HIS BUTLERS

efterligne de store engelske og amerikanske grupper. Det kan ikke være meningen.

Selvfølgelig er der undtagelser. Selvfølgelig er der nogle danske grupper, som har haft mod til at være sig selv, og som har haft evner til at arbejde selvstændigt. Der er blot forbløffende få. Nogle af dem har jeg tilladt mig at trække frem i denne artikel. Det er værd at bemærke, at de også — på grund af den ene eller den anden form for særpræg — er nået på toppen herhjemme.

Melvis and his Gentlemen er på toppen, fordi de herhjemme er suveræne, hvad angår spilleteknik og spillekvalitet. De har lanceret en ny stil, de selv kalder „popjazz". Melvis and his gentlemen er kræsne med deres spil, nye melodier bliver ikke taget på repertoiret uden utallige gange at være gennemprøvet og gennemarbejdet.

MORTEN GRONEMANN **skriver:**

The Defenders er på toppen, fordi de kombineret med god musik har en evne til at få folk til at le. I de fleste af deres numre har de indstuderet gags, som publikum morer sig over. Gruppens force er god sceneoptræden suppleret med en god gang personality, som desværre ikke hører til det, der kan indstuderes.

Sir Henry and his Butlers har evnet at omarrangere udenlandske numre, så de bliver specielle Sir Henry-numre. Der bliver ikke gjort forsøg på at efterligne de udenlandske grupper. Selve det pragtfulde navn „Sir Henry and his Butlers" er originalt og har givet anledning til omtale.

The Rocking Ghosts er det eneste danske sidestykke til Elvis Presley og Cliff Richard. Det er for det meste ældre pigtrådsfanatikere, der er blevet trætte af den „langhårede" pigtråd og er søgt over i „sweet-stilen", der har Rocking Ghosts som idoler.

The Beefeaters er en af de mest „crazy" grupper på det danske pop-marked. Deres fans kan lide dem for deres vilde optræden og deres „ligeglade med alt" udseende.

Men prøv at husk nogle måneder tilbage. Da var Beefeaters det aller-aller-eleganteste. De optrådte endda i kjole og hvidt. Orkesterleder Søren Seirup har til enhver tid forstået spillemæssigt og showmæssigt at være det, der var mode, en lille smule mere yderligtgående end alle andre.

The Lollipops er på toppen, fordi publikum for et par år siden syntes, at det var morsomt at se små drenge med en så vild sceneoptræden. At de har holdt sig oppe, skyldes nok mest af alt, at Jørgen og Torben Lundgren har evner til selv at komponere numre, der bliver populære.

Peter Belli og Rivalerne var de første rigtig langhårede popmusikanter. Tilmed er Peter Belli, foruden at være en udmærket sanger, en fremragende entertainer, der har publikum i sin hule hånd.

Jeg kunne pege på andre med lige så god ret. Disse syv skal kun opfattes som eksempler. Jeg burde sikkert også have fremhævet Matadorerne for deres musikalitet og flittige arbejde med melodier, rytmer, sang o.s.v., eller Danny and The Royal Strings, som ...

Joe, der kunne nævnes en hel del flere. Men lad de syv være eksempler nok i denne omgang.

Vi vil sikkert i den kommende fremtid se andre danske grupper på toppen. Flere er allerede på vej med nye impulser, men de mangler bare det lille spark, der skal sende dem helt til tops.

The Caravans og Ex-Checkers er et par af de nye grupper, der er på vej, og som bringer noget nyt og spændende med sig.

ROCKING GHOSTS

PETER BELLI & LES RIVALS

MELVIS & HIS GENTLEM

THE MERSEY TEEN-CLUB lægger ud i Folkets Hus, Rømersgade 22 med Joe E. Carters Group fredag den 27. august, altså nu på fredag.

Desuden præsenterer vi Danmarks yngste pigtrådsgruppe The Kids (se dette nr. af Beat).

Vi håber, at så mange som muligt vil møde op, da det er et godt beat-arrangement, som man ikke bør gå glip af.

Medlemskort koster 5 kr. Adgang for medlemmer 3 kr. og for gæster 6 kr. Medlemskortet giver adgang til alle efterfølgende baller for den billige medlemsentré.

THE HELIONS CLUB, Siesta, Glostrup, har den 29. august besøg af den svenske 6-mandsgruppe The Bootjacks. Klubben er nu oppe på ca. 1500 medlemmer, hvoraf der plejer at møde 300 op til ballerne.

GENTOFTE BEAT- AND TEEN CLUB påbegynder inden længe sæsonen 65—66. Vi håber at kunne lægge ud med orkestre som Joe E. Carters Group, Telstars, Black Beats, Excheckers efterfulgt af andre populære grupper. Et orkester som Swinging Blue Jeans er også taget op til behandling. Vi er i dag over 1200 medlemmer, og vi gør opmærksom på, at vi lukker, når medlem nr. 1500 er registreret. Indtil da kan indmeldelse ske hver fredag fra kl. 19—19,30 (og kun i dette tidsrum) på GE 5022 eller GE 6647.

SCT. ANNA's CLUB, Randers. Klubben plejer at holde sine arrangementer i Volke Møllekro, men ejeren har frataget klubben dens spiritusbevilling. Derefter gik klubbens husorkester Sct. Anna's Group i aktion i kommunen, for at skaffe protest-underskrifter. De fik samlet 601 underskrifter — kun 481 var nødvendige.

BEAT CLUB, Holbæk, er nu oppe på 1400 medlemmer. Klubben åbner til september. Det første arrangement afholdes den 5. med Dandy Swingers på programmet. Den 12. september spiller Vocins med Ringo Ole, den 19. september The Black Beats og den 26. Dandy Swingers.

GRISLINGEKLUBBEN, Randers, præsenterer det københavnske orkester Finn Tony and Them, kendt fra Cirkus Vivi, den 22. august i Grisestien.

Det er første gang Finn Tony and Them optræder i Randers. Gruppens sanger er blevet kendt under navnet „Danmarks Hector".

Optagelse i denne rubrik koster 2,50 kr. i frimærker, som indsendes til BEAT, Gasværksvej 10 A, København V. Kuverten mærkes „BEAT's Brevklub".

Lene Pedersen, Hovedgaden 56, Havdrup. Idoler: Kinks, Stones. 16 år. Brevveksling med en dreng på samme alder.

Carl Allan Kirk, Øksendrup, Fyn. Idoler: Beatles, Defenders og mange andre. Brevveksling med pige i samme alder (16).

Susanne Holbæk, Tessebøllevej 2, Herfølge. 15 år. Idoler: Stones, P. J. Proby og Kinks. Brevveksling med en langhåret dreng fra Sjælland.

Karen Søby Olsen, Ondrup pr. Odder. 16 år. Interesser: Pop, Stones, Elvis Presley, sport. Gerne brevveksling med en dreng fra Jylland.

Joan Petersen, Bjerregårdsvej 7, Odense. 15 1/2 år. Idoler: Elvis Presley, The Rolling Stones. Ønsker brevveksling om alt med en ung mand mellem 16—19.

Søren Suadicani, Ole Nielsensvej 17, København Ø. Idoler: The Beatles, Peter Belli. Interesser: Vers og poesi. Ønsker brevveksling om alt fra A til Z.

Annette Kryger, Strandvejen 260, Snekkersten. 14 år. Idoler: Kinks, Stones. Ønsker brevveksling om alt med en dreng, (16—17 år) gerne langhåret.

Jørgen Mortensen, Bakkegårdsvej 3, Dagnæs pr. Horsens. 18 år. Interesser: The Beatles, Rolling Stones. Ønsker brevveksling med en pige om alt (16—17 år).

Diana Cairns, 71 Minstead Avenue, Northwood, Kirkby Liverpool, England. 15 år. Idoler: Gene Pitney, Beatles, Rockin' Berries, Beach Boys, Manfred Mann, Dusty og Sandie Shaw.

Jette Fallesen, Langbjergvej 4, Åbenrå. 15 år. Idoler: Beach Boys, John Lennon og Beatles. Ønsker brevveksling med en dreng på 15—17 år.

Inger Kristine Petersen, Mollerup pr. Silkeborg. 15 år. Interesser: pop (Beatles, Stones og Beach Boys).

Irene Hermansen, Nygårdsalle 20, Ikast. Idoler: Sir Henry, Beatles. Ønsker brevveksling om alt.

Irene R. Nielsen, Ndr. Fasanvej 198 4. th., København N. Interesser: The Kinks og deres musik. Ønsker brevveksling med en dreng på 18 år, helst fra Sjælland.

Carsten Heinze, Herstedøster, Glostrup ønsker brevveksling med en pige på samme alder (13). Idoler: Rolling Stones.

Ole Ørnhøj Jensen, Nygårdsvej 64 st., Esbjerg. Interesser: Cliff Richard og The Defenders. Ønsker brevveksling med pige (mørkhåret) på 16 år, helst fra Sønderjylland.

Else Sand Andersen, Aggersundvej 6, Løgstør, 14 1/2 år. Interesser: Lollipops, Elvis, Rolling Stones. Ønsker brevveksling med drenge og piger 14—16 år.

Teddy Christensen, Todesgade 9, Kbhvn. N. Idoler: Beatles og Peter Belli. Ønsker brevveksling med drenge (Beatles- eller Peter Bellifrisure) og piger.

Aase Birk Pedersen, Nørregade, Ansager, 14 år. Interesse: Rolling Stones, Kinks og Beatles. Ønsker brevveksling med jævnaldrende med samme interesse.

Inga Pedersen, Allegade, Ansager, Jylland, 16 år. Ønsker brevveksling med dreng 16—17 år. Idoler: Beatles, Elvis og Johnny Reimar.

Mette Fischer, Søbakken, Lemvig. Idoler: Beatles, Rolling Stones, Defenders og Lollipops. Interesser: Næsten alt om pop. Ønsker brevveksling med dreng 14—15 år med samme interesser fra Sønderbrog eller København.

CATCH THE WIND

Indsunget af Donovan

In the chilly hours and minutes of uncertainly
I want to be in the warm hold of your lovin' mind
To feel you all around me and to take your hand along the sand.
Ah but I may as well try and catch the wind.
When sundown pales the sky,
I want to bide a while behind your smile.
And ev'ry where I'd look, your eyes I'd find.
For me to love you now would be the sweetest thing 'twould make me sing
Ah but I may as well try and catch the wind.
When rain has hung the leaves with tears
I want you near to kill my fears
To help me to leave all my blues behind.
For standin' in your heart is where I want to be and long to be.
Ah but I may as well try and catch the wind.
Diddy di dee dee diddy diddy diddy diddy diddy dee dee dee.

Vinderne blev:

Tonny Pape, Aggersborggade 9, København Ø. Fritze Petersen, Hovedgaden 23, Ulstrup St. Merete Dejgård, Kystvejen 57, Hirtshals. Lilly Friberg, Blegdamsvej 96 A, Kbhv. Ø. Birgitte Jensen, Nørregade 1, Virklund pr. Silkeborg.

POP i TOP

Public Center A/S og Scandinavian Booking Agency er gået i snævert samarbejde, og vi kan nu samlet tilbyde følgende orkestre og solister:

The Defenders
The Beefeaters
The Hitmakers
Finn Tony and Them
The Lions
The Bristols
The Donkeys
The Kids
Curt Parking and the Jockeys
Papa Bues Viking Jazzband
Birthe Wilke
Lecia og Lucienne
Bobby Lee

Peter Belli et Les Rivals
Joe E. Carter's Group
The Telstars
Someones
The Caravans
The Beethovens
The Blackpooles
Melvis and his Gentlemen
The Ceethas (pigeork.)
3 Danes
Jette Ziegler
7-årige Berit Ingemann
Dario Campeotto
Matty Peters

Alle disse førende orkestre og solister

ENGAGERES KUN HOS:

sba
SCANDINAVIAN BOOKING AGENCY

Vesterbrogade 31,
Kbhvn. V.
Tlf. Hilda 3287

SERVICE og REKLAME:

PUBLIC CENTER A/S

Gasværksvej 10 A
København V
Tlf. EVa 1144*

POP i TOP

BEATLESMELODIER
Kan du sige mig hvem der synger for i følgende Beatlesmelodier?.....
O.A. Beatles-fan

Jeg tør ikke udtale mig efter den kæmpebrøler jeg lavede da jeg sagde, at John Lennon sang „She's a woman". Jeg fik et hav af klager.

MANGLER ET BILLEDE
Jeg synes, vi skulle have et billede af: dig, Gunilla, Pallesen, Jørgensen og chefen selv. Det er trods alt jer, der laver bladet.
Hanne venter spændt

Boss'en siger, at det bliver kun hvis hele staben bliver stemt ind på idolbarometret!

HJERTE-ANLIGGENDE
Jeg holder meget af dig og vil meget gerne komme fast sammen med dig.
Jeg er lyshåret, har grønne øjne og er meget jazz- og rhytm'n blues-interesseret. Hvad skal jeg gøre?
Dorte Henriksen

Skifte øjenfarve. Jeg holder mest af brune øjne.

SHE'S A WOMAN
I BEAT nr. 9 siger I, at det er John Lennon, der synger „She's a woman". Jeg mener, at det er Paul McCartney.
Beatle-fan

Undskyld. Det er rigtigt nok, at det er Paul McCartney, der synger den.

BEEFEATERS
Jeg syntes vældig godt om The Beefeaters. Jeg vil spørge, om de har indspillet en plade. Hvis de har, hvad er titlen? BØF-FAN-FRA-HELSINGØR

The Beefeaters har endnu ikke indspillet nogle plader. Deres første er på vej.

DØR OM DØR
Da der blev spurgt om Peter Bellis' adresse svarede I, Vesterbrogade 31. I nr. 10 blev der spurgt om Defenders' adresse, svaret var Vesterbrogade 31. Bor de da sammen? Den nysgerrige

Nej. Defenders og Peter Belli har blot samme manager.

ROY ORBISON
Jeg har hørt at Roy Orbison er blind. Er det rigtigt? Beat-fan

Roy Orbison er ikke blind, men meget nærsynet.

ORKESTERSTART
Vi er to drenge, der har startet et pigtrådsorkester. Vi er lidt i tvivl om, vi behøver at være flere end to mand. Kan du hjælpe os?
Er der sækkepibe i „Scotland the brave" med The Rocking Ghosts?
The Monsters

Jeg synes, I skal prøve med to mand. Det kan jo være, at denne nye stil slår den gamle af pinden, og så kan der jo også blive dobbelt så mange orkestre.
Der er ikke sækkepibe med i „Scotland the brave". Instrumentet hedder en „melodica" og spilles på pladen af sangeren John Andersen.

LANGT HÅR
Hvad skal jeg gøre for at få langt hår, når jeg ikke må have det for mine forældre? Kaj Bundgaard

Først og fremmest skal du lade det vokse, og derefter må du anskaffe dig et par nye forældre.

TROMPETBUKSER
Vi er to piger, der vældig godt kan lide Carsten og Tommy fra dit orkester. Hvordan skal vi komme i forbindelse med dem? Aase og Lis

Både Tommy og Carsten kan vældig godt lide trompetbukser, og jeg er overbevist om, at hvis I møder op i trompetbukser, næste gang vi spiller, skal de nok lægge mærke til jer.

IKKE EL.-ORKESTER
Kan man godt starte et orkester med almindelige guitarer (ikke elektriske)? I så fald hvad er så bedst: med eller uden trommer?
Hvad koster et trommesæt?
Jan

Det kan man godt, men man skal bare ikke binde sig til koncerter i for store haller, men hellere holde sig til de hjemlige stuer.
Et trommesæt koster fra kr. 600 til kr. 6.000, men det skulle ikke være nødvendigt til det forholdsvise lydløse orkester, du skal starte.

KÆRE BEAT
Kunne det ikke være muligt at få navne og adresser på både Frantz Secher's og Åge Schandorff's Elvis Presley fanklubber? Elvis-fan

Begge adresser har været i Beat.

HEJ BEAT
Synes I ikke snart, det er på tide at holde op med at have antipati mod gruppen Someones? Synes I virkelig, at de er så ringe, at så snart der er en lejlighed, siger I dårligt om dem?
Annedorthe Jensen, Kgs. Lyngby.

Vi synes, at Someones er et godt orkester.

KÆRE BEAT
Da jeg lige er begyndt at holde Beat, ved jeg ikke, om der er blevet oplyst en adresse på en Beatles fan-klub.

Der har været en i et ældre nummer af Beat under danske fan-klub adresser.

KÆRE BEAT
Tak for Beat. Kan det lade sig gøre at få et kæmpebillede af The Rolling Stones som tillæg i Beat? Kan jeg få Bobby Lee's adresse oplyst? På forhånd tak.
Rolling Stones- og Bobby Lee-fan

Stones-billedet står på listen. Hvis du sender brevet til Bobby Lee herind på Beat, giver vi det gerne videre til Bobby.

KÆRE BEAT
Jeg synes Beat er et mægtigt godt blad. Jeg har alle numrene fra nr. 1 til nr. 9. Det eneste, der mangler, er et stort farvebillede af Cliff Richard.
Kirsten

Der har da været flere farvebilleder af Cliff Richard. Men vi opfylder gerne dit ønske om endnu et.

KÆRE BEAT
Har Elvis Presley forlorne tænder?
Connie Olsen

Det har vi ikke hørt noget om. Men det kan være derfor, han ikke giver koncerter. Måske er han bange for, at tænderne skal falde ned imellem publikum.

KÆRE BEAT
I en tid, hvor pigtrådsgrupper mejer alt ned, synes jeg, at det ind imellem kunde være interessant at høre lidt om de gamle, som f. eks.: Gene Vincent, Marty Wilde, Eddie Cochran og Wanda Jackson. O. Olsen

Vi håber at kunne bringe alle ovennævnte i „Hvad blev der af rockerne?".

KÆRE BEAT
Hvorfor kommer der aldrig klager over jer i bladet? Kan I ikke tåle, at nogle ikke kan lide jeres blad, eller kommer der ingen klager?
Mass. Fredericia

Er dette en klage?

KÆRE BEAT
Spørgsmål angående Klubnyt. Hvornår kommer turen til Centrum Pop i Århus?
Beat-fan

Alle Danmarks pop-klubber kan sende meddelelser til Klubnyt. Det går ikke på omgang.

BEAT
Sig mig, ved I ikke noget derinde på Beat? I Beat nr. 10 er der en, der spørger om et billede af Fabian, hvor I svarer: Hvem er hun? Fabian er en popsanger, der var meget populær for nogle år siden. Ivrig Beat-læser

Selvfølgelig ved vi, hvem Fabian er. Svaret var blot et udslag af vores dårlige humoristiske sans. Iøvrigt er Fabian jo passé. Han har helliget sig filmen.

KÆRE BEAT
Mange tusind tak for det store Beatles-billede i Beat nummer 9. Det var så godt, at selv min mor syntes om det, selvom hun langtfra er Beatles-entusiast. Jørgen Rutebil

Vi vil med mellemrum bringe kæmpebilleder indlagt i Beat. Forhåbentlig bliver de alle lige så gode. Hils din mor fra os.

TIL BEAT
Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvordan man abonnerer på Beat, samt hvor meget det koster.
Hans Frederiksen

Vi har ingen abonnementsordning.

RILLE·RACE

TORBEN JØRGENSEN skriver om de nye plader

The Beatles: „Help/I'm down" Parlophone
Igen en Beatles-melodi, som sidder lige i øjet. Fantastisk at disse gutter stadig kan ryste så gode melodier ud af ærmerne.
„Help" er en dejlig iørefaldende melodi i middelhurtigt tempo. Plader swinger fra først til sidst. John Lennon, som er gruppens mest spændende sanger, synger for. Paul McCartney og George Harrison synger kor.

Bagsiden „I'm down" er ligesom a-siden en Lennon-McCartney komposition. Det er en vild, vild rock-melodi, som Paul McCartney skriger ud i stil med hans version af „Long Tall Sally". The Beatles er skam ikke gået hen og blevet sukkersøde på deres gamle dage.

BETTY EVERT: „Getting Mighty Crowded/ „Chained to a Memory" (FONTANA).
Dejlig negersangerinde med en pragtfuld stemme. „Chained to a memory" synger hun bedst.

SWINGLE SINGERS: „Eine Kleine Nachtmusik/Allegro/Romance/Menuetto/Rondo" (PHILIPS).
Der er ingen som „Swingler Singers", der kan få selv de største pigtrådsfans til at lytte til Mozart. Det bliver tilmed gjort uden at skamfere den gamle mesters værker.

SUZIE: „Blacksmith Blues"/„Look at him" (SONET).
„Blacksmith Blues" og „Look at him" er ingen gevinst for Suzie. Ingen af melodierne kan sætte særlig liv i en.

JERRY WILLIAMS and THE VIOLENTS: „Jerry at the Star Slub" (LP) (SONET).
Jerry Williams and the Violents, der til stadighed spiller ibedste Cliff og Shadows-stil, har her lavet en LP på 90 pct. gamle numre. På det grundlag virker pladen jo ikke særlig tiltrækkende, men hvis man stadig er „fan" af „de gode gamle" så spiller og synger de godt.

LILL LINDFORS: „Jag tycker inte om dej"/ „Ingen kom" (POLYDOR).
„Jag tycker inte om dej" og „Ingen kom" er en dejlig plade indsunget i bossanova takt. Lill Lindfors har en dejlig stemme, der fremfor mange andre er lidt speciel.

PEEWEE KING and REDD STEWART: „Slowpoke"/„Tennessee Waltz" (STARDAY).
„Slowpoke" er et stille cowboy-agtigt nummer. „Tennessee Waltz" er et gammelt nummer, man aldrig går fejl af. Begge melodier bliver serveret pænt.

Come back for Peter & Gordon

Jimmy Nicol er blevet leder af parrets backinggruppe.

Den 21-årige Peter Asher og den 20-årige Gordon Waller, i daglig tale kaldet Peter og Gordon, kan i allerhøjeste grad tale med, når der bliver snakket om popstjerners succes og senere glemsel. Efter deres debutplade „A world without love", som lå nummer 1 både i England og USA, troede alle, at de engelske Everly Brothers havde slået deres succes fast med syvtommersøm. Men ak. Deres 2. plade, der ligesom den første var komponeret af Lennon og McCartney, fik kun lige lov til at snuse til hitlisterne i England, mens den gik til tops i USA.

De efterfølgende plader blev totalt „floppere" i England, og Peter og Gordon var ved at tabe modet.

Det gik så vidt, at de udtalte: „Hvis vores næste to plader ikke kommer på hitlisten, holder vi op med at synge –!"

Ganske vist lyste Peter og Gordon's stjerner stadigt højt på himlen i USA, men det var alligevel i deres hjemland, de ville være profeter.

Men så – netop som det så sortest ud – skete der noget.

Peter og Gordon indspillede den gamle Buddy Holly-melodi „True love ways".

Den røg straks ind i Englands top tyve og lå i flere uger i top ti.

Nu skinner solen igen for Peter og Gordon. Deres version af „To know you is to love you" rider højt på hitlisterne jorden over.

Samtidig med deres come-back indspillede de en LP-plade „In touch with Peter and Gordon", der nu ligger på LP-hitlisten.

Til forskel fra gamle dage har Peter og Gordon nu fået sig en fast backing-gruppe under ledelse af „den femte Beatle", trommeslageren Jimmy Nicol, som synes at være kommet over sin konkurs og nu soler sig i Peter og Dordons succes.

RINGO STARR
beat